JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel IX. ZATURDAG den 27sten OCTOBER, 1821. N. 43.

Gedrukt en Zaturdag's morgen uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

UIT DE HAARLEMSCHE COURANTEN.

De laatste Europesche nieuwspapieren zyn buitengewoon ontbloot van belangryke tydingen ; Europa is in staat van gedwongen rust.— Het is byna alleen met berigten uit Griekenland dat de kolommen der dagbladen gevuld zyn ; deze hangen de akeligste tafereelen op van een aaneenschakeling van moorden en verwoesting, het spietsen, hangen, worgen der ongelukkige Grieken die de Turken in handen vallen ; dat onafgebroken voortgaat; het zyn niet alleen de weerbare manschappen die dit lot ondergaan, maar ook de weerlooze vrouwen, kinders en grysaards. In byna alle voorname steden zyn de Grieksche aartsbisschoppen en andere geestelyken aan de deuren hunner kerk opgehangen, derzelver ligchamen, door de straten gesleept, in stukken gehouwen en voor de honden geworpen.

By het lezen dezer gruwelen moet zeker het denkbeeld in ons opkomen ; zou de keizer van Rusland, die zelve den Griekschen godsdienst beleid of een der andere Europesche mogendheden zich voor dit weerlooze volk niet in den bres stellen en een einde aan het moorden trachten te maken? Als men nagaat dat toen de Italiaansche staten zich eene constitutie gaven, deze keizer ruim 100,000 man de grenzen liet overtrekken om deze uit het verre noorden naar Italien te doen marscheren, dat Z. M. de keizer niet angstvallig was om zich met vreemde zaken die hem niet aangingen te bemoeyen ; doch toen vreesde dezelve dat zyn volk door het voorbeeld der Italianen aangespoord, welligt eene staatsregeling zou eisschen en het willekeurige gezag beperken ; doch thans is by het moorden, verwoesten en verbranden, hetwelke de Turken in Griekenland plagen, de eigene grootheid of het eigenbelang der leden van het heilige verbond niet in gevaar, en dus gaat het hun weinig aan of er te Constantinopelen en andere Grieksche steden vele duizenden christenen, die geheel onschuldig waren aan den opstand van prins Hypsilanti vermoord zyn geworden, ja integendeel werken Rusland en Oostenryk de Turken in de hand, wyl het gestrengste gebod gegeven is aan derzelver onderdanen om eenige gemeenschap met de Grieken te hebben of om hun eenigen onderstand in gelden by te voegen, en deze besluiten worden ook ten strengste gehandhaafd.

In Duitschland waar men alle dagbladen gesuprimeerd heeft die liberale gevoelens aan den dag legden en waar de koning van Pruissen zelfs den invoer der Nederlandsche dagbladen in zyne staten heeft verboden ; beloont men daar en tegen die schryvers welke tegen eene constitutionele regering uitvaren en een dispotisch gezag als de beste stellen ; Z. M. de keizer van Rusland heeft daarom onder ander aan den redacteur van een' Frankforter dagblad een kostbaren snuifdoos gezonden, en den schryver van den Oostenrykschen Beobnachter met de ridder order van St. Anna vereerd.

Welke Napolitaan die eenigzins vaderlandsliefde bezit moet zyn koning niet verfoeyen die eenige honderde der beste burgers, welke beschuldigd zyn deel genomen te hebben in de laatste omwenteling, aan de Oostenryksche flottille overgeleverd heeft, om naar Hongaryen vervoerd te worden, en welke aldaar aan de Oostenryksche vestingen tot den dwang arbeid voor hun gansche leven veroordeeld zyn.

Van eenen anderen kant ziet men voorbeelden van beschaving en verlichting, daar men het niet zou verwachten. De patriach kardinaal van Lissabon, welke president van het regentschap was, wilde den eed op de Portugeesche constitutie gaarne afleggen, doch verzette zich tegen het artikel hetwelk de vryheid aan alle eerdiensten toestaat, het gevolg hiervan was dat hy by besluit der Cortes uit Portugal gebannen werd ; volgens berigten is hy te Bayonne aangekomen. De ryksdag van Noorwegen heeft den adelstand vernietigd, wyl men het als onbillyk vond dat er eene bevoorrechte klasse in eene maatschappy zou bestaan. De famillien welke hierby verliezen, zullen zoo veel mogelyk eene schadeloosstelling er voor erlangen.

De Grieken schynen met de grootste vaderlandsliefde en geestdrift hunne zaak te verdeedigen, onder hunne helden daden vindt men er die verbazing verwekken en welke ons doen herinneren aan die groote mannen van al oud Griekenland, wiet roem de laatste eeuwen nog zullen doen verbazen ; men vindt in de tegenwoordige Grieken noch het waardige nageslacht van Leonidas, Temistocles, Miltiades, enz.

Zie hier de laatste berigten uit die streken :

Weenen den 15den Juny.—Men heeft dezer dagen van regerings wege de navolgende berigten uit Konstantinopel van den 25sten Mei bekend gemaakt: " De Verhevene Porte is steeds bezig met het maken van krygstoerustingen, ten einde de onlusten, welke in Moldavie en Wallachye zyn uitgebroken, te dempen, en heeft tevens haren aandacht gevestigd op het nemen van maatregelen, ten einde de rebellen in Morea en Negropont te onderdrukken en de Grieksche schepen, welke den Archipel verontrusten, te vernietigen. Moralie Beker Bassa heeft zich in de laatste dagen in den omtrek dezer hoofdstad opgehouden en is met een korps troepen van omtrent 12000 man naar Romelie opgebroken. Men verzekert, dat hy bevel heeft bekomen, om, over Rudschuk, in Wallachye te rukken. Cara Feizi, een der weinige Ayans van Romelie, heeft de paardestaarten verkregen en moet zich met 6 à 7000 man by den Bassa van Widdin voegen, ten einde met denzelven in klein Wallachye, naar de zyde van Krajova, door te dringen. De Bassa van Ibraïl is reeds de Donau gepasseerd, en heeft, na een vreesselyk bloedbad, Galacz ingenomen. Men verwacht nog meer andere troepen uit Asie in den omtrek dezer hoofdstad.

" Den 18den is een gedeelte van de vloot, bestaande uit een linieschip, drie fregatten en drie brikken, in zee gestoken. Deze vaartuigen en een linieschip, op heden uitgeloopen, bekomen uit de magazynen van S. Stefano en Gallipoli den noodigen krygsvoorraad en leeftogt, en begeven zich alsdan naar de Dardanellen. De schepen zyn goed en wel uitgerust, doch kwalyk bemand, daar de opstand de regering van de beste matrozen beroofd. De admiraliteit heeft zeelieden van allerhande natien aangenomen.

" De berigten, welke de regering uit Morea heeft bekomen, bewyzen, dat de voordeelen, welke de insurgenten daar te lande behalen, niet zoo schitterende zyn, als hunne aanhangers willen doen voorkomen. Met elken dag blykt de verblinding dezer natie, welke hare plannen op stuifzand heeft gebouwd en haar bestaan op verraad en moord, het welk hare aanvoerers overwinningen noemen, poogt te bevestigen.— Van beide zyden voert men den kryg op de jammerlykste wyze. Meestal worden ongewapenden vermoord. De Muzelman en de Griek pogen beide elkanderen in wreedheid te overtreffen. Patras en Athene zyn eene prooi der vlammen geworden. Aldaar en in Zea, Tino en Mikoni worden van beide zyden de gruwelykste moorden in koelen bloede gepleegd. Ook Smirna, de eerste handelstad van den Levant, gaf onlangs het schouwspel van verschillende gruwelen, doch eenige Fransche en Engelsche oorlogschepen, aldaar gearriveerd, verzekeren de Franken bescherming en zullen denkelyk de Grieksche zeeroovers eerbied inboezemen.

" De eilanden Hydra, Spezia en Ipsara hebben meer dan 70 schepen in zee, welke van 16 tot 20 stukken voeren. Zy houden alle vaartuigen aan, en maken, zonder zich om de vlag te bekreunen, zich meester van het Turks eigendom. Deze hedendaagsche flibustiers hebben zelfs op oorlogschepen jagt gemaakt, eene Turksche brik veroverd en een kleinder vaartuig in de lucht doen springen.

" De Porte heeft embargo gelegd op alle de schepen, welke met granen uit de Zwarte zee komen. Zy laat de vaartuigen, welke derwaarts vertrekken, naauwkeurig onderzoeken ; de toenemende verwydering van de Rajas en de vlugt van eenige opstandelingen schynt aanleiding tot dezen maatregel te hebben gegeven. Men gaat voort met het zoeken en het ter dood brengen van Grieken. De arsenaal-tolk, Beisade Nicolaas Morusi, een jonger broeder van den onlangs onthoofden Morusi, is op de plaats voor de kazerne der Galiondschi's ter dood gebragt.

Hamburg den 26sten Juny—Men leest in onze dagbladen berigten uit Konstantinopel van den 28sten Mei, inhoudende, dat by het laatste gehoor van den Britschen ambassadeur, verscheidene vernederende gebruiken, welke tot dien tyd toe in acht waren genomen, zyn nagelaten, en dat de Turksche regering maatregelen heeft genomen ter beveiliging der buitenlandsche gezanten. Men meldt verder, dat in den loop der maand Mei de groote heer het besluit heeft genomen, dat het korps Janitzaren door drie hunner afgevaardigden, ter hunner eigener keuze, in den Divan zoude worden vertegenwoordigd ; en wel op aanraden van Jussuf Aga, welks trouw en kunde algemeen werden geroemd, en welke dit als het eenigst middel beschouwde, om de Janitsaren op eene duurzame wyze aan de belangen der Porte te verbinden. In de eerste daarop gehoudene vergadering heeft de Divan besloten, om de Turksche armee op eenen Europeeschen voet in te rigten, doch de kleeding der soldaten niet te veranderen. Men verzekert wyders, dat de Porte de Barbarysche staten heeft doen aanmanen, om hunne zeemagt dadelyk by die van den grooten heer te voegen. By deze aanmaning wordt alles gezegd, wat dweep en roofzucht eenigzins zoude kunnen aansporen. De Britsche gezant moet zich reeds op eene onguntige wyze omtrent dezen voor de zeemogendheden zeer onaangenamen maatregel hebben verklaard.— Men meldt ten slotte, dat het in de Turksche geschiedenis voorbeeldeloos besluit, om de Janitsaren in den Divan te laten vertegenwoordigen, veel opziens baarde, en belangryke gevolgen konde hebben.

Hamburg den 3den July.—Volgens berigten van de moldavische grenzen van den 16 Juny heeft Vorst Hypsilanti vorst Kantakuzeno benoemd als opperbevelhebber over Moldavie.— De laatstgenoemde is den 20 Mei in Jassy aangekomen. Fockschany is grootendeels verbrand, en wel ten gevolge van den aanval der Grieken op het Johannis Klooster, in hetwelk de Turken zich verschanscht hadden.

De Russische grootvorst Michaël is den 18den Juny in Warschau aangekomen.

Frankfort den 1sten July.—Berigten dien Weener dagbladen gewagen van een gevecht van eene afdeeling Grieken, sterk 2000 man, onder Vorst Kantakuzeno, tegen de Turken, by Fockschany, waarin de laatstgenoemde de bovenhand zouden hebben behouden, zoo dat de overblyfselen van het geslagen korps, met 200 gekwetsten, te Tergovisto zouden zyn teruggekomen en eene groote verslagenheid onder de troepen Hypsilanti hebben verspreid.— Het schynt dus zeker, dat er by Fockschany een gevecht heeft plaats gehad, dan daar het sedert een geruimen tyd gebleken, is, dat de tydingen, omtrent het gebeurde in Wallachye, door genoemde dagbladen vermeld, zeer partydig waren ten voordeele der Turken, meent men voor als nog niet te kunnen aannemen, dat de Grieken by deze gelegenheid het onderspit hebben gedolven, te meer, daar men van elders verneemt, en wel van de grenzen van Gallicie van den 12 Juny, dat de Grieken een korps Turken van 10,000 man, het welk van Ibraïl naar Bucharest trok, by Fockschany hebben aangetast en geslagen; dat zy hetzelve veel geschut en 3000 gevangenen hebben afgenomen enz ; en daar het tot nog toe niet is gebleken, dat de verwachte vereeniging van Jussuf, Bassa van Ibraïl, met Hadschi Ahmed, Bassa van Silistria, heeft plaats gehad. Uit hoofde van het niet opgeven van dagteekening kan men echter de waarschynelykheid van dit een en ander moeilyk beoordeelen. Zoo veel schynt zeker, dat Hypsilanti, na dat Thodor Wlamiresko ter dood is gebragt, alleen het bevel in Wallachye voert ;—dat zyn onderbevelhebber Jordake eene afdeeling Turken by Slatina heeft overvallen en deels gedood, deels verjaagd,—en dat de Turken van den Bassa van Widdin Krajova weder hebben ontruimd en naar de zyde van Widdin zyn teruggetrokken.

De laatste oostenryksche berigten spreken van het verslaan van Hypsilanti by Tergovisto, doch als van een gerucht, het welk allezins bevestiging verdient ;—men verzekert voorts in dezelve, dat Servie in he begin van Juny in rust was, doch dat de opstand zich ook in Bulgarie had uitgebreid.

Volgens berigten van de moldavische grenzen van den 15 Juny was de krygsmagt der Grieken in Moldavie door 1500 man, welke uit Bessarable waren gekomen, vermeerderd, en was Galacz weder door hun bezet.

Haarlem den 2den July.—De berigten heden uit Frankfort ontvangen melden niets stelligs aangaande den staat van zaken in Wallachye. Men heeft nog geen berigt, dat de Turken verder offensief ageren en men verzekert, dat *Hypsilanti*, welke krygsmagt vry aanmerkelyk moet zyn, eerlang van zyne zyde de Muzelmannen zal bestoken. Intusschen schynen de laatste hunne wreedheid niet afteleggen, immers men verzekert, dat zy de gevangene Grieken levend hebben gespietst. Uit Griekenland zyn de berigten onzeker en verward ; men weet alleen, dat de verbittering van weerskanten steeds toeneemt. De moord van Franken en Grieken in Smirna is door aziatische Turken gepleegd, welke zich aldaar naar den Peloponesus moesten inschepen, en welke niet konden uitloopen, om dat de Hydrioten de haven blokkeerden. Men had berigt, dat de laatstgenoemden alle hunne Turksche gevangenen om het leven hadden gebragt, en door dit gerucht was de woede

der Turken ten top geklommen, zoo, dat zy zelfs de stoutheid hadden op een binnenzeilend Engelsch oorlogs-fregat te schieten.

Volgens berigten van de moldavische grenzen van den 6den Juny, in Hamburg ontvangen, schynt de Bassa van Ibraïl zynen togt tegen Jassy almede niet verder te hebben voortgezet; immers men meldt in dezelve, dat de laatste Oostenryksche agenten genoemde stad hebben verlaten en dat de Grieken aldaar meester zyn. Men maakt ook in deze berigten melding van een gevecht, het welk de Grieken de Turken by Fockschany zouden hebben geleverd. *Hypsilanti*, had, zoo men verzekerde, het gouvernement van Moldavie aan een zyner broeders opgedragen.

Madrid den 14den Juny.—De rust in deze hoofdstad zoo wel als in de overige deelen des ryks, blyft steeds ongestoord.

Dezer dagen is als burgerlyk opperhoofd dezer provincie en hoofdstad benoemd de generaal *Copons*; dezelfde welke in 1814 Z. M. de koning, uit Frankryk terug keerende, in Katalonie ontving en hoogstdenzelven, volgens de destyds bestaande verordening, de constitutie aanbood; waar over hy sedert in ongenade was gevallen.

De minister van financien heeft in de vergadering der Cortes ingebragt den staat der geldmiddelen voor de 12 maanden, welke met July aanstaanden ten einde loopen. Uit dezen staat blykt, dat de noodige gelden voorhanden zyn, om aan de aangegane verbindtenissen te voldoen, en dat men ook voor een groot gedeelte in het achterstallige heeft kunnen voorzien.—Deze kennisgeving heeft zoo wel in de vergadering, als buiten dezelve, eenen zeer gunstigen indruk gemaakt. De vergadering heeft hare beraadslagingen geëindigd omtrent het plan der geldmiddelen, en gaat voort met het ontwerp voor het openbaar onderwys, het welk hier te lande in eenen zeer gebrekkigen staat is, te overwegen.

De Cortes hebben dezer dagen besloten, dat in Madrid, Leon, Saragossa en Cardova veeartsenykundige scholen zullen worden opgerigt. In Valladolid, San-Lucar en op de Kanarische Eilanden zullen hoeven worden gesticht, ten einde prœven te nemen met betrekking tot den landbouw. In Madrid komt eene Polytechnische school; en in Madrid, Kadix, Malaga, Alicante, Barcelona, Bilbao en Corunna scholen van koophandel. In Carthagena, San Fernando en Ferrol worden scholen van zeevaart gesticht. In Madrid, Valencia en Grenada zal van's Ryks wegen openbaar onderwys worden gegeven in de Arabische taal.

TE KOOP.

De snel zeilende Fransche Brigantyn,

PETIT FOX.

Men vervoege zich om nadere byzonderheden te vernemen op het Kantoor van GEORGE CURIEL of by den Kapitein aan boord.

FOR SALE.

The fast sailing French Bregantine,

PETIT FOX.

For any particulars apply at the Counting-House of GEORGE CURIEL, or to the Captain on board.

NAAR AMSTERDAM.

Legt in Lading,

HET NEDERLANDSCH GALIOOTSCHIP

ALBERTA JACOBA,

CAPT. D. J. DE GROOT.

Voor Vragt of Passage addresseere men zich by J. KLOPPENBURG.

Den 24sten October 1821.

TE KOOP.

DE helfte in de timmerwerf door de wandeling genaamd "*de Groote Klip,*" en dat wel op de favorabelste condities. De genen die daartoe mogten genegen zyn, gelieven zich te vervoegen by de ondergeteekende of by den Uitgever der Curaçaosche Courant.

Deweduwe CAREL VAN DER MUELEN.

October 24, 1821.

FOR SALE,

THE half part in the wharf commonly called "*the Great Klip,*" and on very favorable terms. Those inclined to purchase it, are requested to address themselves to the undersigned, or to the Editor of the Curaçao Gazette.

Widow CAREL VAN DER MEULEN.

Den 26sten October 1821.

ADVERTISSEMENT.

DE ondergeteekende nu onlangs met het Nederlandsche brikschip de Eendragt een geheel assortement nieuwe en versche Medicamenten, &c. &c. uit het Moederland ontvangen hebbende, geeft hierby aan de geëerde Inwoneren dezes Eilands daar van kennis, en beveelt zich dienvolgens in de verdere gunst van de zoodanigen, welke zich daar van zouden willen bedienen; zullende dezelve Medicamenten steeds tot de menageuste pryzen by hem te bekomen zyn.

C. A. ZEPPENFELDT.

Fiscaal's Kantoor, den 19den October 1821.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 23, en

De Ronde Broden 23 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—OCTOBER.

19	golet	Fisgig, Ostalazo,	Puerto Cabello
22.	——	Drie Zusters, Peron,	ditto
	——	Klein Alexandria, Arends,	Aruba
	——	Rooseboom, Luydens,	ditto
	——	Maria, Griffith,	Puerto Cabello
23.	——	Maria, Domingo,	Aruba
24.	——	Maria Catharina, Danies,	ditto
	——	Bermudian, Porrier,	Puerto Cabello
	——	Twee Zusters, Bareth,	Aruba
26	bark	Helena, Eltino,	Spaansche kust
	——	Rita Silva, Carvallo,	ditto

UITGEKLAARD—OCTOBER.

19	golet	John, Brown,	Newburyport
20.	——	Comeet, Campbell,	Porto Rico
	——	Rosita, Guillemin,	Puerto Cabello
	——	Maria, Sarrias,	ditto
	——	Juanita, Chirino,	ditto
22.	——	Maria, De Greef,	Puerto Cabello
	bark	Helena, Eltino,	Spaansche kust
	golet	Little Dolphin, Pissino,	St. Thomas
	——	Venus, Arends,	Aruba
23.	——	Liberal, Puix,	Puerto Cabello
	brik	Alexander, Basilie,	ditto
	golet	Drie Zusters, Peron,	ditto
25.	——	Rooseboom, Luydens,	Aruba
26.	——	Klein Alexandria, Arends,	ditto
	——	Two Brothers, Mora,	Porto Rico
	——	Ostrich, Holmes,	Boston
	——	Leander, Foy,	New Providence
	——	Catharina, De Pool,	Spaansche kust
	——	Carolina, Hanzen,	St. Domingo

De Spaansche generaal Morales verliet op Zondag dit eiland, in de gewapende schoener Rosa, vergezeld door vier andere Spaansche koopvaardy vaartuigen, allen met levensmiddelen voor het gebruik der koningsgezinde troepen te Puerto Cabello geladen. De kapers Centella en Balesteros waren op dien tyd vóór de haven, om konvooi aan hen te verlenen. Het geheel vertrok onder hun bescherming naar hunne haven van bestemming.

Onze lezers zullen zich herrinneren, dat het oogmerk van generaal Morales komst op dit eiland was, om te trachten onder de Spaansche vlugtelingen, de som van $ 50,000 te ligten, ten einde hem instaat te stellen den oorlog tegen de independenten te vervolgen. Hy konde deze som niet verkrygen, waarschynelyk uit een gebrek van vertrouwen in de zaak, of eenige andere reden; en wy zyn berigt geworden, dat hy slechts een derde van die som in zyn bezit had, toen hy van hier vertrok.

De zoo lange moeijelykheden en volharding om Z. M. brik Merkuur af te krygen is eindelyk met een goeden uitslag bekroond. Op Donderdag morgen raakte dezelve vlot van de kust, en kwam af, met die zeilen welke konden gevoerd worden. Derzelver voor-mast, boegspriet, en een kleine behulpmast, waren de eenigste welke dezelve voerde. Digt by den ingang der haven raakte zy ongelukkiglyk op strand; zonder twyfel hield zy digt aan de wal met inzigt digt rond om het punt te loeven, om voortekomen de mogelykheid van tegen de andere kant van het rif te gaan, welke men reden had te vreezen dat zulks gisteren het geval zou zyn, echter kwam zy weder af, en behouden in deze haven.

Wy berigten verledene week, dat de Spaansche kaper Famoso Indiano voorby deze haven benedenswind zeilde, niet twyfelende met een oogmerk om op onzen handel te rooven. Deze voorzegging is volkomenlyk bewaarheid geworden; daar de Famoso Indiano, gisteren voorby ging vergezeld met twee pryzen, de één, een Hollandsch vaartuig, dat wy gelooven, op deszelfs reis van Coro naar dit eiland, is genomen, en de ander eene Amerikaansche schoener, die men zegt, van St. Bartholomeus naar Maracaybo ging, met eene aanzienlyke sommegeld aanboord om eene lading producten in te koopen. Zoo de Spaanjaarden Puerto Cabello nog langer in bezit houden, en de Famoso Indiano op deze wyze voortgaat, zullen de eigenaars derzelve hun fortuin maken. Dit nu het derde Hollandsche vaartuig zynde, welke dezelve genomen heeft.

Aan den Uitgever van de Curaçaosche Courant.

" Gebluscht is 't oorlogsvuur en vrede leeft alweer,
Lang leve zy met ons! Het zy zoo, Opperheer."

MYN HEER DE UITGEVER!—In uw laatstvoorgaande weekblad werd het publiek vermaakt met eene kennisgeving, bevattende zeer strenge aanmerkingen nopens het gedrag der autoriteiten aan de Spaansche kust; terwyl daarby de voorbeeldeloze onregtvaardige behandeling der Spaansche kapersgasten aan de weerloze vaartuigen en derzelver manschappen onder de Nederlandsche vlag varende, verward wordt met het gouvernement van welk de gezegde kapers derzelver commissien bekomen hebben. Met leedwezen moet ik bekennen, dat in eenige dier aanmerkingen zeer veel waarheid is; want verscheiden dier kapersgasten bepalen hunne rooveryen niet alleen tot de grenzen van dit eiland: allen die in hunne klaauwen vallen, deelen in hetzelfde noodlot. Gy zult natuurlyk hieruit kunnen opmaken, myn heer de Uitgever, dat ik geen vriend van kapery ben; want hoe voordeelig men over die kostwinning ook denken wil, is zy, naar myn gevoelen, niets meer noch minder, dan een toegestane diefstal. Maar, waarom moet uw correspondent eene verkeerde uitlegging geven aan de handelwys en aan het voornemen van een gouvernement, welks souverein met ons ryk in vrede leeft? waarom daardoor trachten het volk te doen geloven, dat generaal La Torre zich vermeten zoude, of de flaauwste gedachte vormen, om zyne blokkade tot onze kusten en onderhoorigheden uittestrekken? Dit alleen wel overwegende, zal het meest nadenkend gedeelte dezer maatschappy genoegzaam overtuigd zyn van de beuzelachtigheid van zoodanig een denkbeeld.

Uw correspondent doet zyn eigen gouvernement weinig eer aan, met te veronderstellen, dat het zich zoo gemakkelyk zoude laten overhalen, om, ten koste dezer kolonie, de oogmerken en het belang der Spanjaarden voortestaan; maar uw correspondent geeft daarvan eene zoo stellige verzekering, dat men zich verbeelden zoude, dat er hoegenaamd geene reden is, om aan de zaak te twyfelen, en verklaart dat diegenen in wier handen het Spaansche gouvernement toevertrouwd is, alles, zoo wel het zedelyke als het goddelyke, aan hunne byzondere belangens opofferen, en byna nooit voldoening geven voor beleedigingen, uitgezonderd by zekere gelegenheden in de historien van Engeland en Noord Amerika te vinden. Ik zoude uwen correspondent willen vragen, of hy zich verbeeldt dat het Hollandsche gouvernement niet in staat is deszelfs regten te verdedigen of voldoening te eisschen voor beledigingen en nadeelen onder de Spaansche vlag geleden, met even zoo veel kracht en nadruk als Engeland of als de Vereenigde Staten van Amerika.

Wat de blokkade betreft der onderscheidene havens aan de Spaansche kust, in het bezit der patriotten, van wege generaal La Torre gelegd, en door dit gouvernement erkend en bekend gemaakt, als ook wat de gevolgen daarvan aangaat; dit wordt eene zaak, dewelke ter onderzoek aan de beide gouvernementen overgelaten behoort te worden; maar het verlies en de schade door particulieren geleden kunnen niet betaald en voldaan worden met bitsche verwytingen en grove beledigingen, noch zullen zoodanige maatregelen de zaak der lydende party in het minste verbeteren. Het spreekt daarom van zelven, en het ligt in de reden opgesloten, dat diegenen wier eigendommen genomen zyn, schadevergoeding moeten erlangen, wanneer die gevorderd kan worden, en de eenigste geregelde weg daartoe, is, de tusschenkomst interoepen van hun eigen gouvernement, dat ongetwyfeld altoos waakzaam zal zyn om de regten en eigendommen van deszelfs onderdanen krachtdadiglyk te beschermen.

Het schynt, myn heer de Uitgever, dat er eene andere groote reden tot klagte bestaat, namelyk dat men eene schaarschheid van visch te duchten heeft. Maar ik geloof dat de vischmarkt nimmer rykelyker dan tegenwoordig is voorzien geweest, en echter raadt hy ons aan om bytyds op onze hoede te zyn; want hy zegt: "*onze visschers zyn er niet opgesteld om hunne halzen aan Spaansche messen veil te geven.*" en op zyne aanbeveling zouden wy "*geweld met geweld*" moeten keeren, op dat de visschercanoos onverhinderd met derzelver ryke ladingen uit en in de haven mogen varen. Ik geloof echter, myn heer de Uitgever, dat de vrees van uwen correspondent voor een zoo treffend ongeval, een weinig al te voorbarig was. Hy schynt in zyn besluit eenigzins verwonderd te zyn, en verbeeldt zich dat het iets zeer buitengewoons moet zyn, wanneer een vaartuig met een' koopman aan boord en met levensmiddelen geladen, van hier naar Puerto Cabello gezeild is, en als men eene overeenkomst getroffen heeft, om meer levensmiddelen derwaarts te beschikken. O welk eene verbazende inschikkelykheid aan de zyde der Curaçaosche kooplieden! Maar, uw correspondent moet inderdaad zeer weinig wereld en menschenkennis bezitten; daar het algemeen bewezen is, dat, het gansche menschelyk leven door, de eerste beweegreden onzer handelingen *Eigenbelang* is, en dat de inschikkelykheid onzer kooplieden geen ander doelwit heeft, dan het behartigen van eigen voordeel.

Eenigen uwer lezers zullen zich zonder twyfel verbeelden, dat ik een van diegenen ben, welke men royalisten noemt. Ik moet rondborstig bekennen, dat ik meer van eene beperkte alleenheersching houd dan van eene republikeinsche regeringsvorm; echter kan ik niet nalaten aantemerken, dat het grootste gedeelte der inwoners van deze kolonie patriotten schynen te zyn, of met andere woorden, de zaak der patriotten toegedaan zyn. Was die zaak goed, ik zoude hun vriend ook zyn; maar, wy moeten ons niet blind houden voor hunne dwalingen en slechts die van de andere zyde aan den dag leggen.—Het is, geloof ik, algemeen bekend, dat verscheidene te Aruba te huis behoorende vaartuigen en dus onder de Nederlandsche vlag varende, en met dat gedeelte van de kust handel dryvende, dat nog aan Spanje toebehoort, genomen, te Maracaybo opgebragt en aldaar gecondemneerd en verkocht zyn. Ook heb ik vernomen dat een vaartuig uit deze haven op de reis van Aruba terugkomende, aangeklampt is door een vaartuig onder Venezuelaansche vlag, en dat eene depeche van den kommandeur aldaar aan den gouverneur van dit eiland gezonden, zonder de minste ceremonie, opengemaakt en gelezen is.

Zeg my dan eens, myn heer de Uitgever, vorderen deze handelwyzen ook geene opheldering? maar zoo zyn wy altoos geneigd tot dien kant overtehellen waar wy ons voordeel denken te vinden. Dat deze omstandigheden over het hoofd gezien worden, en dat de belanghebbenden zich te vreden stellen over hun verlies, met de overweging dat zy geen regt hadden tot het schenden der blokkade, welke door het Columbiaan-

sche gouvernement is gelegd op alle havens en plaatsen aan Spanje nog toebehoorende, is wezenlyk eene " zonderlinge verdwazing"!

Ik moet nu afscheid van U nemen, myn heer de Uitgever, met deze aanmerking, dat het my van harte leed doet, dat door middel van uw weekblad zoo vele beledigingen opgehoopt zyn tegen die ongelukkige menschen, dewelke door de rampen waarmede eene omwenteling meest altoos gepaard gaat, van hunne huisgezinnen en haardsteden verjaagd zyn geworden. Hier ontstaat de vraag,of het geene gezonde staatkunde van het gouvernement was, om, met ter zyde stelling van elke andere bedenking, aan die ongelukkigen eene schuilplaats te vergunnen, in het bewustzyn dat zy de kapitalisten der Spaansche kust zynde, hun tydelyk verblyf op dit eiland, aan de landeigenaren vooral, en aan de inwoners in het algemeen, zeer veel voordeel zoude toebrengen, ware het niet dat het den Almagtigen behaagd hadde, deze kolonie met eene zoo strenge droogte te bezoeken; maar het zoude zekerlyk al te vermetel in den mensch zyn, de besluiten der voorzienigheid in twyfel te trekken, en in allen geval is het zeer verkeerd, naar gebeurtenissen te oordeelen.

EEN ONZYDIGE OPMERKER.

Curaçao den 24sten October 1821.

The Spanish general Morales left this island on Sunday last, in the armed schooner Rosa, accompanied by four other Spanish merchant vessels, all laden with provisions for the use of the royalist troops in Puerto Cabello. The privateers Centella and Balesterus being off the harbour at the time, for the purpose of giving them convoy, the whole proceeded under their protection for their port of destination.

Our Readers will recollect that the object of general Morales' visit to this island, was to endeavour to raise, among the Spanish emigrants here, the sum of 50,000 dollars, to enable him to prosecute the war against the Independents. This amount he was not able to realise, probably from a want of confidence in the cause, or some other good reason; and we have been given to understand that he left this colony with only about one third of that sum in his possession.

The exertions so long and arduously continued to get off H. M. brig Mercury, have finally been crowned with success. On Thursday morning she was floated off from the coast, and came down with what sail could be set, her fore-mast, bowsprit and a small jury mast rigged aft, being the only spars standing. On approaching the entrance of the harbour she unfortunately run aground; we believe she was kept thus near to the shore, with a view to luff close round the point, and prevent the possibility of her going on the opposite reef, which there was reason to fear might have been the case. Yesterday morning she was, however, got off again, and safely towed into the harbour.

Last week we noticed that the Spanish privateer Famoso Indiano had passed this harbour to leeward, " No doubt with a view to commit more depredations on our commerce." This prediction has since been fully verified, the Famoso Indiano having gone past yesterday with two prizes in company, the one a Dutch vessel, we believe taken on her way from Coro to this port, and the other an American schooner, reported to have been from St Bartholomews bound to Maracaybo, with a considerable sum of money on board to purchase a cargo of produce. Should the Spaniards keep possession of Puerto Cabello much longer, and the Famoso Indiano go on at this rate, she will soon make the fortunes of her owners. This is now the third Dutch vessel she has captured.

To the Editor of the Curaçao Courant.

" Now warlike wounds are stopped, Peace lives again:
That she may long live here, God say, Amen."

MR. EDITOR.—In your Number of last week the public were amused with a communication containing some most severe remarks upon the conduct of the authorities on the Spanish Main, mingling the unjust and most unprecedented treatment of some of the Spanish privateersmen, towards the defenceless vessels and seamen navigating under the Dutch flag, with the government from which they obtain their commissions. Indeed I am sorry to say there is too much truth in some of his remarks, many of these privateersmen, do not confine their depredations to the limits of this island only, all who unfortunately come under their clutches, share the same fate. You will naturally perceive, therefore, Mr. Editor, that I am no friend to privateering, for to say the best of that species of livelihood, it is, in my opinion, nothing more or less than a licensed robbery. But why should your correspondent misinterpret the actions and intentions of an *allied sovereign's government*, and endeavour to lull the people into the belief that general La Torre could presume, or have the faintest idea of extending his blockade to *our coasts and its dependencies*; such a reflection alone must sufficiently convince the more thinking part of the community, of the puerility of such an idea. He is indeed paying but a very poor compliment to his own government, in supposing that it would so easily lend itself to Spanish views and interests at the expense of this colony; but your correspondent asserts it with so much confidence, that one would imagine there is no sort of reason to doubt the fact, and declares that those who are entrusted with the Spanish government, sacrifice every thing, both moral and divine, to their individual interests, and scarcely ever make amends for offences except in instances to be found in English and American history. Now I would ask your correspondent, whether he imagines that the Dutch government is not able to defend its rights or demand reparation for offences or injuries committed under the Spanish flag, with equal force and energy as even England or the United States of America? With respect to the blockade of the several ports on the Spanish Main in possession of the Patriots by general La Torre, recognized and officially published by this government, and the consequences that have resulted therefrom become matter of discussion between the two governments; but the losses and injuries sustained by individuals, cannot be paid and satisfied by scurrility and invective, nor will such measures further the cause of the unfortunate sufferers upon the occasion. It is natural, and is a matter of course, that those whose property has been taken, must have satisfaction, if any should be due, and the only regular way is to claim the interference of their own government, which no doubt will always be alive and energetic in protecting the rights and property of its subjects. It appears, Mr. Editor, that another great cause of complaint is, that a scarcity of fish is anticipated, I believe that market was never known to be so abundantly supplied as at present, but still he wishes us to take time by the forelock, for says he, " *our fishermen are not willing to lay their throats bare to the Spanish knives*," and by his recommendation, we are to repel " *violence with violence*," in order that the fishing canoes may have free egress and ingress with their valuable cargoes. I believe, however, Mr. Editor, your correspondent was rather too hasty in anticipating such a " *keen misfortune*." He, in conclusion appears to be somewhat surprized, and imagines that there must be something extraordinary, that a vessel sailed from hence, with a merchant on board, loaded with provisions for Puerto Cabello, and that a contract had been entered into for the supply of more. Oh most wonderful condescension on the part of the merchants of Curaçao! But your correspondent must indeed have but very little knowledge of the world or of men, for through all the stages of this life, it has been generally ascertained that the *primâ mobile* of our actions, is *self interest*; and, that that condescen ion on the part of our merchants, is nothing more than a regard for private profit.

Some of your readers will imagine, no doubt, that I am what is termed a royalist. I candidly confess I like a limited monarchy, rather than a republican form of government, but I cannot help observing that the major part of the inhabitants of this colony, appear to be *Patriots*, or in other words friendly to the patriot cause. If that cause should be good, I am their friend also; but we ought not to be blind to their errors, and discover those on the other side only. It is known, I believe generally, that several vessels belonging to Aruba, consequently under the Dutch flag, have been taken trading with that part of the Main yet belonging to Old Spain, carried into Maracaybo, *there condemned and sold*; and I have been informed that some time ago, a vessel out of this port, returning from Aruba, was boarded on her passage, by a vessel under the Venezuelian flag, and a dispatch from the commandant there, to the governor here, was opened and read, without the least ceremony. Now, Mr. Editor, do not these transactions require also explanation? But so prone are we to lean to the side on which we imagine our interests lie, that these circumstances are over looked, the individuals sit down contented with their losses, considering that they had no right to violate a *blockade* laid by the Columbian government on all ports or places in the possession of the Spaniards. Strange infatuation!

I shall now take my leave of you, Mr. Editor, remarking, however, that I am extremely sorry that so much invective through your paper, should have been heaped upon the unfortunate individuals, who have been driven from their families and homes by the misfortunes always attending a revolution. It becomes a query whether it was not sound policy on the part of the government, independent of every other consideration, in granting them this asylum, as they are known to be the capatalists of the Main, and their temporary residence in this Island, would have materially benefited the landed interest, and the community in general, had it not pleased the Almighty to have visited this island with an unprecedented drought; and it certainly would be rather too presumptious in man, to question the dispensations of providence, and upon all occasions a most unfair way of judging—from events.

AN IMPARTIAL OBSERVER.

Curaçao, 24th October, 1821.

The Editor of this paper was called upon yesterday by three respectable Merchants of the colony, requesting to be informed of the name of the writer of the article signed " A Native of Curaçao," and that of the person who sent him the extract of the letter from Puerto Cabello, both inserted in the last number; in which these gentlemen stated that various pointed allusions were made, tending personally to injure and cast highly improper reflections on their mercantile transactions. The Editor not feeling himself justified in giving up the authors, he, at the request of the said gentlemen, applied to them for permission to do so, but they were both averse to their names being made known. Under these circumstances, the public will of course be the best judges of what credit ought to be attached to such statements.

From a Maracaybo Paper.

Bulletin of the government of Curdinamarca. At 7 o'clock in the evening of the 13th September, H. E. the vice-president received the following printed communication from Guayaquil.

Extraordinary Gazette of Sunday, 5th August, 1821.

INDEPENDENCE OF PERU.

Official account of the government of Truxillo, Marquis de Torre Tagle, to the supreme governor of this province.

By an extraordinary courier sent to me by the minister of war and the navy of the Liberating Army, I received the government Gazette of Lima, which among other things contains an official account of H. E. the general in chief, addressed to the honourable assembly, of that capital, and the act of the latter, which documents are literally as follows:—

Most excellent sir.—Wishing to realise with as little delay as possible the felicity of Peru, it becomes incumbent on me to consult the will of the people. I therefore hope that Y. E. will convoke a general meeting of honest citizens, who representing in common the inhabitants of this capital, shall express whether the general feeling is in favor of Independence. In order not to protract this happy moment Y. E. will, do well, I think, to appoint persons of known probity, wisdom and patriotism, by whose direction I may be guided in the swearing of the Independence, and in the execution of whatever may be resolved by the said meeting, as my intentions are bent on no other purpose than to promote the welfare of America.

God preserve Y. E. many years. Lima, 14th July, 1821.

JOSE DE SANMARTIN.

To the Honorable Assembly of this Capital.

Answer of the assembly to H. E. the general in chief, accompanying the act of the cabildo.

The enclosed act, transmitted to Y E being a faithful copy, bespeaks the decided adhesion of those who represent this capital in favor of the Independence, by whose suffrage Y. E. will undertake the ulterior proceedings alluded to in your last despatch of the day before yesterday.

God preserve Y. E. many years. Government-Hall, Lima, 15th July, 1821.

" El Conde de San Isidro. Francisco Sarate. Simon Rafego. El Conde de la Vega del Ren. Jose Manuel Malo de Molina. Pedro de la Puente. Francisco Mendoza Rios y Caballero. Manuel Tudela. Juan Esteven de Garate.—Manuel Saens de Tejada y Cuadro."

ACT OF THE CABILDO.

In the city de los Reyes del Peru, 15th July 1821.

The citizens constituting this honorable assembly having met together, attended by the most reverend archbishop of this holy metropolitan church, the prelates of the religious convents, and various individuals of this capital, for the purpose of carrying into effect the desire contained in the official letter of H. E. the general in chief of the liberating Army of Peru, Don Jose de Sanmartin, dated yesterday; the purport whereof is to select persons of known probity, wisdom and patriotism by whom it may be made known whether the general feeling is in favor of Independence, and whereby the said general may be directed how to proceed to the swearing thereof. For themselves and satisfied of the opinion of the inhabitants of this capital, they do hereby state, That the general wish is in favor of the *Independence of Peru from the Spanish Dominion*, or from any other foreign one; and order the same to be sanctioned, under the usual oath, transmitting at the same time a certified copy of this act to H. E.

[Here follows the signatures of the above mentioned members, all the corporations, the clergy, and the principal inhabitants.]

God preserve Y. E. many years. Truxillo 25th July, 1821.

THE MARQUIS OF TORRE TAGLE.

A sad event, of which happily, the instances are rare, is now the subject of conversation of the whole city of Brussels. M.——, an inhabitant of——, having surprised his unfaithful wife, in *flagrante delicto*, killed her accomplice, and severely wounded herself at the same time. Her *accouchement* had only taken place six weeks before. It is affirmed, that the outraged husband was immediately put in prison. —*Paris paper.*

Turkey.—The papers continue to abound with the most afflicting account of the barbarity of the Turks. A letter from Smyrna, June 19, describes the destruction of the houses and offices of the consuls and European merchants by the Turkish population and the Janisseries. All which is Christian, whether Greek, American, or Frank, is exterminated. The catholic and Eastern churches are objects of fury to a people without restraint, and excited by fanaticism. The number of Christians that have fallen by the poinards of the Mahometans amount to nearly 12,000. The losses suffered by the commerce of the Levant is enormous.

It is understood that the British ministers have despatched lord Walpole to Vienna, to induce Austria to unite with England in preventing the march of Russian troops against Turkey.

The fortress occupied by Ali Pacha, of Janina, had been taken by assault, and the garrison put to the sword.

BONAPARTE.

From Bell's Weekly Messenger.

In our columns of this day will be found all the particulars yet made known respecting the death of Bonaparte—a man who so long filled the world with his fame, and who has since instructed it by the example of the signal punishment allotted by heaven, in his case, to an extraordinary course of impiety, hypocricy, and cruelty,—a cold-blooded contempt of all things, human and divine, and a systematic effort to construct a military despotism upon the ruins of religion and morality. So much has been written upon his life and upon his death, and in such an extravagant and theatrical strain, that our own inclination was to say nothing upon the subject; but upon second thoughts, we feel ourselves called upon not to appear neuter upon an event and character so conspicuous in the history of the day. It is not our purpose to give a laborious exhibition of what we conceive to be his character; and still less to repeat the incidents of a life, written so unfortunately upon the memory of all of us. We shall confine ourselves to the expression of the feelings immediately uppermost in our mind.

We conceive there can exist only one opinion, that above any other man of the present day, and without one other man approaching to an exception, he united the most splendid qualities to the most atrocious vices,—in simple words, that he was at once the greatest (humanly speaking) and the worst man of his age. We conceive this to have been the sum and substance of his character. In the review of him as a sovereign, a general, and a man, we have only to break this generality into its particular divisions, and prove his claim—his unhappy claim—to this distinctive criterion above his fellows.

As respects his great qualities, his vigor of mind, his strength and readiness of conception, his prompt and powerful understanding, and an imagination but little inferior to it, are written in all his actions; and if at all disputed or denied, it is only with those who confound the fatal consequences from the perverse use of such faculties, with the similar effects, arising from the absence of them altogether. Look at the whole system of his government, and of his campaigns, and remembering the objects which he kept constantly in view, can a doubt exist that none but himself would have accomplished so much and through such obstacles; and that in none but himself were united such talents, as at once rendered him the conqueror of his age, and the founder of a system of government, which nothing but the direct hand of Providence could have overthrown.

As respects his imagination and the splendour and magnificence of his faculties in general, all the speeches and bulletins, issuing immediately from himself, and spoken or written frequently from the drum-head, and on the instant only in which they were required, are equally conclusive. Look at a single instance only. When his army, for example had reached the Pyramids, and was waiting only for the word of command to charge the enemy drawn up in battle array at their foot, what was the address of Bonaparte? "Soldiers, forward! and bear in your minds "that from the height of yonder Monuments "forty centuries behold your conduct." Let us here ask the simple question—What other military man of his age would have thus addressed his army? Does any military name occur to any one of us, who would have thus conceived, thus felt, and thus spoken?

Upon this head, therefore, we would say, that of all men of the present age, Bonaparte approached nearest to the example of the ancient Heroes, and to those models of great actions by great talents in the Greek and Roman annals.

But when we have said this we have said all. His vices, his atrocious acts and opinions, his impiety, his hypocrisy, his cruelty—his iron and unrelenting despotism, and his absence of every thing that was good, moral, and generous, are as indubitable as his great military and civil talents. The mere enumeration of his actions renders all argument unnecessary. Coming from a Christian country, and born in the rank of a gentlemen; his first act on landing in Egypt was an act of hypocrisy and renegadism, of which no English captain would have been guilty, and which is without example in the civil or military history of men acting in the command of armies. In a proclamation as false as impious—and as hypocritical as false—he proclaimed the objects of his campaign to be the maintenance of the Mahometan religion and the emancipation of his fellow Mahometans, and of the Grand Signor at their head, from the tyranny of the Mameluk̇es.

The name of the Great Constable of Bourbon, as he is termed in French history, is hateful and justly so, to the latest posterity, because, being a Catholic, and in an age in which Catholics regarded the Pope as sacred, he carried his arms to the walls of Rome and assaulted the Christian Pontiff in the Vatican. Compare this act with that of Bonaparte. The act of the latter exceeded that of the former in atrocity in so far as the military talents of the one exceeded those of the other.

Add to these, his conduct towards the Pope himself—his atrocious plunder of Italy—his murder of the duke of Enghein—his oppression of the French church—his tyranny over all the German princes—his unmanly insults and baseness towards the queen of Prussia—his systematic demoralization of the French youth by his normal, cantonal, and departmental schools—in a word, his whole course of ruffianism, despotism, and unsparing career of ambition, and can a doubt exist, that a more atrocious character has ever existed, or at least in the rank of sovereigns.

Such are our own general impressions of him as a general and a sovereign—a great bad man—one of those brands, which for purposes only known to the Ruler of the World, and of which we can only judge by the effects following in its tract, are, from time to time, cast into the corrupted and overgrown human vineyards; and which, by its powerful operation, destroying at once the vines and the weeds, perhaps renew in destroying the original purity and vigor of the soil; or, at least, restore it to that degree, which best suits with the ultimate scheme of things, and with the designs of the Supreme Being.—His course is run—his career over—and the ashes only are at our feet. We speak not in triumph, but, we trust, with that kind of feeling which belongs to christians and men. May he have sought and gained, between the stirrup and the ground, that mercy and that consolation, which, by the divine founder of our faith, is promised to those, who, with repentance and sincerity seek him even in the last hour.

From another Paper.

Bonaparte may be said to have died rather heroically than otherwise, as the pain arising from the disease must have been very acute, and he never uttered a complaint. He refused medicine as useless, and stated, a month previous to his death, that he should never rise from his bed again. At that period he also said, that he was confident he knew better than the surgeons what his disease was; and that it was the same that his father died of. The pain that it gave him, he described as if a knife had been run into his body, and broke short off, the wound closing externally afterwards. A few hours previous to his decease he is said to have gradually drawn his hands from his sides, and to have clapped them over his breast, doubtless offering up a prayer at the same time. He then released them, and they fell into their former position. During the latter part of his illness his eyes were constantly fixed on the full-length portrait of his son, which was hung up by his request at the foot of his bed; and it seems that his attachment to the child was very great. The last words of Bonaparte have not yet been recorded: they were uttered in a state of delirium, but still show what was working in his mind:—'Mons fils' was the first word, and afterwards he murmured what seemed to the hearers to be 'Fete d'Armees.' He shortly afterwards said 'France,' and never spoke again. The head and face of Bonaparte were immensely large in proportion to his body; they may with great propriety be said to be the only parts that could be reckoned fine; his face, 14 hours after his death, was one of the most interesting that could be imagined, but from the extreme heat of the climate, the decay was so rapid that shortly afterwards the features collapsed; and at the time that he was laid in state, after his having been opened, the countenance had undergone a total alteration. His body was altogether mean; bones very small, and very little muscle; he was very fat, even at the time of his death. On opening him, his heart was found very small and feeble, and loaded with fat: his liver was large, and one of his kidneys reversed. It seems that he would have died much sooner if the liver had not forced itself into the hole in his stomach, and hindered the aliment from escaping: but, except from a slight irritation, naturally to be expected at this part of the liver, as it was in contact with the diseased quarter, it was completely sound and healthy, and did not show the least symptoms of the complaint which he was stated by Mr. O'Meara to suffer under. His hand was rather effeminate, but beautiful. The wounds on his body were as follows:—a small wound on the head, received from the halbert of an English serjeant at Toulon; one above the knee, by a spent ball, received at Ratisbon; and one near the ancle, a deep musket ball graze, that he received in Italy. His cranium did not give the satisfaction to the craniologists that was anticipated; a great deal of trouble was taken by Doctors Mitchell and Borton to have a cast of his face and cranium; but unfortunately the quality of the gypsum, which was only to be procured from the island, was such as rendered all their attempts fruitless. A short time previous to his death, he scratched an N with a penknife on a snuff-box, which he presented to Dr. Arnott for his attendance on him, and has left the above gentleman 500 Napoleons.

Den 19den October 1821.

GOUVERNEMENTS WISSELS.

DE Raad Contrarolleur der Financien, zal op autorisatie van Zyne Excellentie P. R. Cantz'laar, Gouverneur dezer en onderhoorige eilanden, enz. enz. enz. by inschryving aan de meestbiedende verkoopen: Wisselbrieven in Hollandsch Courant, ten bedrage van ongeveer 3000 Pezos van Achtten, voor Militaire tractementen en soldyen over de maand October te trekken door Zyne Excellentie den Gouverneur voornoemd, op, en betaalbaar by het Ministerie voor het Publieke Onderwys, de Nationale Nyverheid en de Kolonien in 's Gravenhage, alle op twee maanden na zigt.

De inlevering der Billetten van inschryving zal plaats kunnen hebben van heden af, tot uiterlyk op den 1sten der volgende maand November voor 12 ure, terwyl het antwoord op dezelve den 2den daaraanvolgende zal gegeven worden.

De Raad Contr. der Fin. voornoemd.

NUBOER.

BEKENDMAKING.

ALZOO, by Zyne Excellentie den Schout by Nacht Gouverneur dezer en onderhoorige Eilanden is goedgevonden en verstaan, te doen oprigten een corps van *onder agenten van Politie*, blanken personen, op een jaarlyks tractement ieder van 300 Pezos van achten, en kledingstukken volgens bepaald model. Zoo word door deze elk en een ieder die inclinatie megt hebben tot deze bediening, opgeroepen om zich ter Fiscalaat te vervoegen, ten einde verdere informatie omtrent den aart dezer post als andersints te kunnen bekomen.

De Raad Fiscaal voornoemd,

I. J. ELSEVIER.

Fiscalaat den 19den October 1821.

WAARSCHUWING.

DE Raad Fiscaal dezer en onderhoorige Eilanden, als hiertoe by Zyne Excellentie den Schout by Nacht Gouverneur geautoriseerd, gelast aan allen welke in de stad en buiten dezelve Drankwinkels houden na het klokslag van 10 uren des avonds niet te tappen of eenig gelag te zetten. Zullende dezelve verpligt wezen hunne winkels als dan te sluiten en hun die als dan zich in dezelve mogten bevinden te doen vertrekken; alles op pœne als by de wet is bepaald.

De Raad Fiscaal voornoemd,

I. J. ELSEVIER.

Fiscalaat den 8sten October 1821.

Den 5den October 1821.

DE ondergeteekende onlangs zyn Pakhuis geopend hebbende aan de Waterkant, op de Otrabanda, neemt de vryheid zyne vrienden en het publiek in het algemeen te informeren, dat hy de volgende artikelen te koop heeft, allen op de gematigdste pryzen voor kontanten:—

Een aantal weluitgezocht Glaswerk.
Gesneden Glaswaren met versierselen.
Eene verscheidenheid van elegante Lampen en Lamp Olie van de beste soorten.
Scheeps Lantaarns.
Koperen Duimen en Yzeren Grendels voor Deuren en Vensters.
Eene wel uitgezochte menigte van Tinnen en Japansche goederen.
Eene verscheidenheid van Kinder Speelgoed.
Zwarte en Witte Zyden Kousen voor Heeren.
Schoenen en Witte Zyden Kousen voor Dames.
Fyne Fransche Krip, van Rozen, Gele, Zwarte, Witte en Blaauwe kleuren.
Stroo Hoeden voor Dames, van den besten smaak.
Eene groote verscheidenheid van Zyden Linten, welgesorteerd, en Garnituren.
Elegante Kleederen voor het Bal, van de beste smaak.
Versche Pomade en Huile Antique.
Likeur Kistjes met Vergulde Flesjes en Glazen
Post Papier, Schachten, en zeer Zwarte Schryf Inkt.
Thee van de beste soort, en Brood Suiker.
Witte Suiker in Vaten.
Vaten Haring.
Ditto Superfyn Meel.
Ditto Koorn Meel.
Koorn in Zakken.
Hammen.
Pynboomen Planken.
Witte Verwe in vaatjes, en Verf Olie.
Eene menigte van Kabels.

GOEDE BOURDEAUX WYN IN VAATJES, &c. &c. &c.

JOSEPH MÖLLER.

October 5, 1821.

THE Subscriber having lately opened a Store on the Waterside in Otrabanda, begs to inform his Friends and the Public in general, that he has for sale the following articles, all at the most moderate prices for cash:—

A large assortment of Glassware.
Ornamental Cut and Plain Shades.
A variety of Elegant Lamps—and Lamp Oil of the best quality.
Ship Lanterns.
Brass Hinges, and Iron Bolts for Doors and Windows.
A good assortment of Tin and Jappaned wares.
A variety of Childrens' Toys.
Gentlemens' Black and White Silk Stockings
Ladies' Shoes and White Silk Stockings.
Fine French Crape, Rose, Yellow, Black, White and Blue colours.
Ladies' Fancy Straw Bonnets.
A great variety of Silk Ribbons, assorted, and Garnitures.
Elegant Fancy Ball Robes.
Fresh Pomatum, and Huile Antique.
Liquor Cases with Gilt Bottles and Glasses.
Post Paper, Quills, and Black Writing Ink.
Gunpowder Imperial Tea, and Loaf Sugar.
White Sugar in barrels.
Barrels Herrings.
Ditto Superfine Flour.
Ditto Corn Meal.
Corn in bags.
Hams.
Pitchpine Boards.
White Paint in kegs, and Paint Oil.
A quantity of Cables.

GOOD BOURDEAUX WINE IN CASKS, &c. &c. &c. ..

JOSEPH MOLLER.

Para vender en la Imprenta.

LETRAS DE CAMBIO, y CONOCIMIENTOS, en la lengua Española.